

عنوان مقاله:

بررسی گونه های روایات تفسیری ابنعباس در تفاسیر کهن شیعه

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

الهام زرین کلاه - مرکز آموزش عالی اقلید

خلاصه مقاله:

عبدالله بن عباس از برجسته ترین و مشهورترین صحابی پیامبر (ص) و از بارزترین شاگردان امام علی (ع) می باشد. از آنجایی که وی جزو آن دسته صحابی ای بوده که بخشی از زمان نزول را درک نموده و از محضر پیامبر(ص) و حضرت علی(ع)، همان طور که خود بیان می کند، بهره جسته و دانش بسیاری کسب کرده است، از طرفی خودش شخص دانشمند و عالمی بوده، از این رو صاحب روایات بسیاری در زمینه های مختلف علوم دینی است. بررسی منابع گوناگون حدیثی فریقین، موید این مهم است. این مطلب بویژه در منابع تفسیری دیده می شود. یک دسته از این منابع، منابع تفسیری کهن شیعه هستند. تفاسیر قمی، فرات کوفی و عیاشی از این دست هستند. در این تفاسیر روایات تفسیری بسیاری در زمینه مباحث گوناگون علوم قرآنی و... از ابن عباس نقل شده که حائز دیدگاه های مهم هستند. لذا، باتوجه به اهمیت جایگاه روایات تفسیری ابن عباس، این پژوهش در صدد بررسی و گونه شناسی روایات تفسیری ویدر منابع تفسیری و جوامع کهن شیعه است. اما قبل از آن مروری اجمالی بر زندگی و شخصیت ابن عباس ضرورتی یابد

کلمات کلیدی:

ابن عباس، گونه شناسی، روایات تفسیری، تفاسیر کهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713170>

